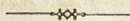

На байрака дванаесетъ кърсти,
А на кърсти камни безценети.“

116.

Милка Котленка и Петаръ търговецъ.

Похвалила (бѣ) са Милкина майка:
„Ниде ми нема хубава Милка,
Ни въ Цариграда, ни въ Дрянополе,
Сжде е има въ града Котлена.“
Ка е бѣ зачулъ Петаръ търговецъ,
А той си прегна бърза талига,
Тѣ си накупи сякаво купе
Сякаво купе хримисъ коприна,
И сухо злато и сухо сребро;
Тѣ па отиде вовъ градъ Котлена,
Тѣ па си викна, тѣ сж провикна:
„Врхвете моми, врхвете жени,
Тѣ купувайте сякаво купе,
Сякаво купе хримисъ коприна,
И сухо злато и сухо сребро!“
Найназатъ иде Милка Котленка;
Две робини ѝ друми метеха,
Една робина поли дрѣжеше;
Та па си Петру тихомъ говори:
„Хой Петре, Петре, Петре търговче!
Я ми пробери сякаво купе!“
Петаръ на Милка тихомъ говори:
„Ела си влезни въ бърза талига,
Тѣ си пробери кое ти драго.“
Не сетила са Милка Котленка,
И ми си влезна въ бърза талига.
Петаръ си бутна бързи атове,
Тѣ си побягна съ убава Милка.
Следъ Милка тече Милкина майка,
’Се текомъ тече и викомъ вика:
„Оле ле варай дѣщерко Милко!
Ако ми бѣдешъ клета робиня,
А ти ми прати черна марама,